

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Έφεση Αρ. 7/17)

17 Δεκεμβρίου, 2020

[Λ. ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΣ, Κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Τ.Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

~~ΚΑΤΑΚΑΤΑΧΩΡΗΤΕΣ~~

Εφεσείων

ΚΑΙ

~~ΚΑΤΑΚΑΤΑΧΩΡΗΤΕΣ~~

Εφεσίβλητη

Χρ. Αργυρού (κα) για Χρ. Αργυρού & Συνεργάτες ΔΕΠΕ και για Τ. Παπαδόπουλο & Συνεργάτες ΔΕΠΕ, για εφεσείοντα.

Μ. Βιολάρης με Ν. Γεωργίου (κα), για εφεσίβλητη.

Λ. ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΣ, Δ.: Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Τ.Θ. Οικονόμου, Δ.

δικαστηρίου για ακρόαση. Αντί ακρόασης όμως, το δικαστήριο ήγειρε προδικαστικό ζήτημα ως προς το κατά πόσον η διαδικασία της αίτησης παρακοής που είχε επιλέξει η αιτήτρια ήταν η ορθή διαδικασία στο στάδιο αυτό ή θα έπρεπε προηγουμένως να ακολουθηθεί «η διαδικασία με βάση το άρθρο 14Α(3) του Νόμου» το οποίο παρέχει τη δυνατότητα στον αιτητή να ζητήσει εξέταση του καθ' ου η αίτηση σχετικά με την ορθότητα των ενόρκων δηλώσεων του.

Θεώρησε το δικαστήριο ότι η αιτήτρια, ενώ αμφισβητούσε την ορθότητα της ένορκης δήλωσης του καθ' ου, επέλεξε να παρακάμψει τη διαδικασία του άρθρου 14Α(3). Θεώρησε περαιτέρω ότι είχε το ίδιο τη σύμφυτη εξουσία, εν όψει της διαπιστωθείσας «ανεπάρκειας» της ένορκης δήλωσης, να διατάξει την καταχώριση συμπληρωματικής ένορκης δήλωσης για άρση της. Κατόπιν τούτου απέρριψε την αίτηση για επιβολή τιμωρίας στον καθ' ου και παράλληλα τον διέταξε όπως καταχωρίσει συμπληρωματική ένορκη δήλωση εντός 15 ημερών με βάση το επίδικο διάταγμα, ήτοι η αποκάλυψη της περιουσίας του εντός και εκτός Κύπρου.

Το άρθρο 14Α προσφέρει τη δυνατότητα για παρεμπόδιοντα ή ενδιάμεσα μέτρα τα οποία, ενώ δεν συνιστούν διάγνωση αστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και δεν αφορούν στη δυνατότητα απόδειξης σε σχέση με την επίδικη διαφορά, πάντως είναι υποβοηθητικά στην εφαρμογή του άρθρου 14. Η διαπίστωση των περιουσιακών στοιχείων αποτελεί την αφετηρία και αποβλέπει στη διασφάλιση της διαπίστωσης της κατάστασης πραγμάτων χωρίς την οποία δεν θα ήταν δυνατή η απόδοση δικαιοσύνης όταν το δικαστήριο θα κληθεί να εφαρμόσει τις ουσιαστικές διατάξεις του νόμου. Όπως έχει λεχθεί χαρακτηριστικά «*η γνώση των περιουσιακών στοιχείων των διαδίκων κατά τον ουσιώδη χρόνο αποτελεί την προϋπόθεση για τη λειτουργία των ουσιαστικών διατάξεων του νόμου*» (**Παπαϊωάννου ν. Παπαϊωάννου (2000) 1 ΑΑΔ 656**, απόφαση πλειοψηφίας υπό Κωνσταντινίδη, Δ.). Τα ίδια λέχθηκαν για το ζήτημα αυτό, ως προς το οποίο υπήρξε πλήρης ταύτιση, και στην απόφαση της μειοψηφίας η οποία δόθηκε από τον Πικτή, Π.:

«Το άρθρο 14Α(1) έχει διαδικαστικό χαρακτήρα. Πρόκειται για καθαρά δικονομικό μέτρο που διανοίγει την οδό για την αναζήτηση μαρτυρίας και έλεγχο των ισχυρισμών του αντιδίκου σχετικά με τα περιουσιακά του στοιχεία. Δεν παρέχει (το εδάφιο 1), δικαιώματα ούτε επιβάλλει περιουσιακές υποχρεώσεις.»

Σφάλμα αποτελούσε και η απόρριψη της αίτησης παρακοής η οποία έγινε επί τη βάσει της αντίληψης πως ήταν πρόωρη. Η αιτήτρια δεν επέλεξε να παρακάμψει τη διαδικασία του άρθρου 14Α(3), όπως της αποδόθηκε από το πρωτόδικο δικαστήριο, αλλά επέλεξε να μην ασκήσει τη δυνατότητα που είχε να ζητήσει την αντεξέταση του καθ' ου η αίτηση. Προκύπτει ότι δεν αμφισβητούσε την ορθότητα της ένορκης δήλωσης ως προς τα αναφερόμενα περιουσιακά στοιχεία. Ό,τι ήταν επίδικο και καλείτο το πρωτόδικο δικαστήριο να αποφασίσει ήταν το νομικό ζήτημα της υποχρέωσης της μη αποκάλυψης περιουσίας στο εξωτερικό. Επί αυτής της βάσης θα έπρεπε να είχε προχωρήσει το δικαστήριο αποφασίζοντας την αίτηση παρακοής και όχι να την απορρίψει διατάσσοντας συμπληρωματική ένορκη δήλωση. Με αυτό τον τρόπο είχε αποφασίσει το επίδικο θέμα της αίτησης παρακοής που μόλις είχε απορρίψει θεωρώντας ότι ο καθ' ου η αίτηση είχε τέτοια υποχρέωση.